

مساحقه

کلیدواژه: مساحقه، زن، شاهد، عادل، حد.

پرسش: اگر دو دختر با هم عمل مساحقه را انجام دهند، آیا برادر مساحقه‌دهنده بر مساحقه‌کننده تا ابد برای ازدواج حرام می‌شود؟

پاسخ:

فهرست مندرجات

- ۱ - مساحقه
 - ۱.۱ - ا. حرام بودن مساحقه
 - ۱.۲ - ب. مجازات مساحقه
 - ۱.۲.۱ - ج. تکرار مساحقه
 - ۱.۲.۲ - د. فتوای اول
 - ۱.۲.۳ - ه. فتوای دوم
 - ۱.۲.۴ - و. فتوای سوم
 - ۱.۲.۵ - ز. فتوای چهارم
 - ۱.۲.۶ - ح. فتوای پنجم
- ۲ - حکم ازدواج
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

مساحقه

حکم مساحقه به شرح زیر است:

← ا. حرام بودن مساحقه

مساحقه، عملی شیطانی بوده و به این معناست که دو زن آلت تناسلی خود را به یک دیگر بمالند، و این کار، حرام است. [۱] [۲]

← ب. مجازات مساحقه

هرگاه چهار شاهد عادل شهادت به مساحقه دادند، مساحقه ثابت می‌شود؛ و مجازات آن، صد ضربه شلاق به هر یک از دو زن است. چه محصنه (زن شوهردار) باشد یا غیر محصنه (زن غیر شوهردار) و چه کافر باشد، چه مسلمان. [۳] [۴] [۵] [۶]

← ج. تکرار مساحقه

در صورت تکرار مساحقه، و جاری کردن حد، فتاوی فقها در این حکم متفاوت است که در این‌جا به چند نمونه اشاره می‌شود:

← ا. فتوای اول

احتیاط واجب این است که در دو مرتبه اول تعزیر شده و در مرتبه سوم حکم به حد می‌شود. [۷]

← ب. فتوای دوم

در صورت تکرار مساحقه و تکرار جاری شدن حد، بعد از هر بار مساحقه، مجازات مرتبه سوم، کشتن است. [۸]

← ج. فتوای سوم

اما برخی مجازات مرتبه چهارم را کشتن می‌دانند. [۹] [۱۰]

← د. فتوای چهارم

اگر قبل از این‌که بینه (شهادت چهار شاهد عادل) بر مساحقه اقامه شود، مساحقه‌دهنده و مساحقه‌کننده توبه نمایند، مشهور بین فقها این است که حد ساقط می‌شود. [۱۱] [۱۲] [۱۳]

اما بعد از قیام بینه، اگر توبه‌ای صورت گیرد، حد ساقط نمی‌شود. [۱۴] [۱۵] [۱۶]

← فتوای پنجم

با اقرار و توبه، امام و حاکم مخیر است در عفو (بخشش) و اقامه حد. [۱۷]

حکم ازدواج

اما آیا برادر مساحقه‌دهنده بر مساحقه‌کننده برای ازدواج تا ابد حرام می‌شود؟

باید گفت: مساحقه با لواط فرق می‌کند و برادر مساحقه‌دهنده بر مساحقه‌کننده برای ازدواج، حرام ابدی نمی‌شود.

۱. ↑ مجلسی، مجدیاقر، حدود و قصاص و دیات، ص ۲۲، مؤسسه نشر الآثار الإسلامية، قم، چاپ اول.
۲. ↑ بهجت، مجدتی، جامع المسائل (للہجۃ)، ج ۵، ص ۲۹۳، چاپ اول، قم.
۳. ↑ امام خمینی، تحریر الوسیلہ، ج ۲، ص ۴۷۰، م ۹، مؤسسۃ دار العلم، چاپ اول، قم.
۴. ↑ بهجت، مجدتی، جامع المسائل، ج ۵، ص ۲۲۵، دفتر معظمہ، قم، چاپ دوم، ۱۴۲۶ق.
۵. ↑ شعرانی، شیخ أبو الحسن، ترجمہ و شرح تبصرۃ المتعلمین فی أحكام الدین، ج ۲، ص ۷۲۷، منشورات اسلامیۃ، تہران، چاپ پنجم، ۱۴۱۹ق.
۶. ↑ خوبی، سید أبو القاسم، تکملۃ المنہاج، ص ۴۰، م ۱۹۴، نشر مدینۃ العلم، قم، چاپ ۲۸، ۱۴۱۰ق.؛ اما برخی بین محصنہ و غیر محصنہ در تازیانہ زدن فرقی قائل ہستند؛ مانند حضرت آیت اللہ خوئی: «اگر غیر محصنہ (زن غیر شوہردار) باشد، - چہ مسلمان باشد و چہ کافر - صد تازیانہ بہ ہر یک باید زد اما اگر محصنہ (زن شوہردار) باشد، سنگسار می‌شوند».
۷. ↑ امام خمینی، تحریر الوسیلہ، ج ۲، ص ۴۷۱، م ۱۲، مؤسسۃ دارالعلم، چاپ اول، قم.
۸. ↑ خوبی، سید أبو القاسم، تکملۃ المنہاج، ص ۴۱، م ۱۹۵، نشر مدینۃ العلم، قم، چاپ ۲۸، ۱۴۱۰ق.
۹. ↑ بہجت، مجدتی، جامع المسائل (للہجۃ)، ج ۵، ص ۲۹۲، چاپ اول، قم؛ مانند حضرت آیۃ اللہ بہجت: در صورت تکرار مساحقہ و تکرار اقامہ حدّ، در مرتبہ چہارم بہ قتل می‌رسانند صاحب مساحقہ را، بنا بر احوط در عدم قتل در ثالثہ.
۱۰. ↑ شعرانی، شیخ أبو الحسن، ترجمہ و شرح تبصرۃ المتعلمین فی أحكام الدین، ج ۲، ص ۷۲۷، منشورات اسلامیۃ، تہران، چاپ پنجم، ۱۴۱۹ق.
۱۱. ↑ خوبی، سید أبو القاسم، تکملۃ المنہاج، ص ۴۱، م ۱۹۶، نشر مدینۃ العلم، قم، چاپ ۲۸، ۱۴۱۰ق.
۱۲. ↑ بہجت، مجدتی، جامع المسائل (للہجۃ)، ج ۵، ص ۲۹۳، چاپ اول، قم.
۱۳. ↑ شعرانی، شیخ أبو الحسن، ترجمہ و شرح تبصرۃ المتعلمین فی أحكام الدین، ج ۲، ص ۷۲۷، منشورات اسلامیۃ، تہران، چاپ پنجم، ۱۴۱۹ق.
۱۴. ↑ بہجت، مجدتی، جامع المسائل (للہجۃ)، ج ۵، ص ۲۹۳، چاپ اول، قم.
۱۵. ↑ خوبی، سید أبو القاسم، تکملۃ المنہاج، ص ۴۱، م ۱۹۵، نشر مدینۃ العلم، قم، چاپ ۲۸، ۱۴۱۰ق.
۱۶. ↑ شعرانی، شیخ أبو الحسن، ترجمہ و شرح تبصرۃ المتعلمین فی أحكام الدین، ج ۲، ص ۷۲۷، منشورات اسلامیۃ، تہران، چاپ پنجم، ۱۴۱۹ق.
۱۷. ↑ بہجت، مجدتی، جامع المسائل (للہجۃ)، ج ۵، ص ۲۹۳، چاپ اول، قم.